

Prisforhøjelse ikke kunne lykkes, og eftersom den bliver saare sjælden, vil den blive saare efterspurgt.

Dette er den første Grund, jeg maa anføre for, at man bør skride til en saa overordentlig Forøgelse af Afgiften paa Brændevin og derved af Prisen. Dernæst maa jeg anføre den rent finansielle Aarsag, at Staten trænger til enhver Indtægt, som den paa nogen Maade kan opnaa, og at dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov, vil lægge Skatten paa de bemidlede og ikke paa de ubemidlede, idet det neppe er de ubemidlede, der køber Brændevin til 10 Kr. Flasken. Dette Lovforslag maa ogsaa ses i Sammenhæng med det Lovforslag, som min Kollega Indenrigsministeren senere paa Dagen vil fremsætte for det høje Ting, nemlig angaaende Befolkningens Forsyning med Smør, Fedt, Flæsk o. lign. Jeg skal ikke foregribe min Kollegas Udvikling af dette Lovforslags Indhold, men kun sige, at Bekostningen for Statskassen af den her paatænkte Foranstaltning vil svinge mellem 30 og 60 Mill. Kr. — de 30 Mill. Kr. maa anses for den mindste Udgift, men de 60 Mill. Kr. vil efter Indenrigsministerens Mening kunne tænkes som en Mulighed. Der er altsaa en Sandsynlighed for, at Udgiften kan blive henved 40 Mill. Kr. Man kan haabe 30 Mill. Kr., vente 40 Mill. Kr. og frygte 60 Mill. Kr. Foruden denne Udgift for Statskassen vil der senere af min Kollega, men ikke i Dag, blive fremsat et Lovforslag om Befolkningens Forsyning med Mælk, altsaa et Lovforslag om det Tilskud, som Staten maa yde for at forsyne Befolkningen med nogenlunde billig Mælk. Med Hensyn til det sidste Lovforslag kan jeg ikke i Øjeblikket angive Udgiften saa bestemt som for det første, men under 10—11 Mill. Kr. vil Bekostningen ikke blive. Det vil altsaa sige, at det Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte, vil, hvis det ophøjes til Lov, omtrent indbringe det, som Tilskuddet til Befolkningens Forsyning med Mælk vil koste, saa at naar de Varer, som mit Lovforslag omhandler, bliver solgt, vil de indbringe Statskassen, hvad Mælkeforsyningen vil koste den, og enhver maa saa overveje, hvad han helst vil: enten være med til en Fordyrelse af Spiritusen og en Billiggørelse af Mælken eller ingen af Delene.

Dette specifikke Forhold, at Indtægten ved det omtalte Lovforslag, naar det bliver til Lov, kan dække Udgiften for Sta-

ten ved Befolkningens Forsyning med Mælk, vil jeg indrømme, er ikke det afgørende for mig, idet Udgifterne til Dyrtidsforanstaltningerne overhovedet er saa store, at 10 Mill. Kr. snart ikke spiller nogen Rolle. Jeg kan ikke med afgørende Sikkerhed angive, hvad Dyrtidsforanstaltningerne vil koste for et Kalenderaar — og vi er jo midt i et Finansaar, hvor ingenlunde alle Dyrtidsforanstaltninger er traadt i Kraft —, men naar jeg tager et Aar fra 1. November 1917 til 1. November 1918, hvilket er et meget rimeligt Tidsrum at anvende som Grundlag, tror jeg, at man ikke tør regne med mindre — jeg ved ikke, om det er det nøjagtige Tal — end 150 Mill. Kr. til Dyrtidsforanstaltninger i det Aar. Hertil regner jeg Kornordningen, Fedt- og Flæskeordningen, Mælkeordningen, Hjælp til Kommunerne til kommunale Foranstaltninger, Dyrtidstillæg til Statens Tjenestemænd o. s. v. Disse 150 Mill. Kr. skal jo skaffes, og derfor har jeg ikke haft Mod til ikke at fremsætte det nu fremsatte Lovforslag, saa maa den høje Rigsdag gøre ved det, hvad den vil.

Jeg vil endnu om vor finansielle Tilstand sige — jeg synes, at jeg er forpligtet til at meddele, hvad jeg kan derom paa ethvert Tidspunkt, men naturligvis kan mine Tal ikke være helt nøjagtige —, at i de første 7 Maaneder af Aaret, der gaar fra den 1. April til den 31. Oktober, har Udgiften efter den Beregning, der foreligger for mig i Øjeblikket, været 177,900,000 Kr., altsaa 178 Mill. Kr., og jeg tror, man kan regne med 180 Mill. Kr., da jeg ikke kan opgive Tallet helt nøje. Deraf falder de 166,2 Mill. Kr. paa de løbende Udgifter under §§ 8—25 og Resten under § 26. Det er altsaa omtrent 180 Mill. Kr. for 7 Maaneder, men derved er at mærke, at i den sidste Maaned, Oktober, er der en Udgift af 30,5 Mill. Kr., altsaa godt 30 Mill. Kr., medens Gennemsnittet af disse 7 Maaneder vilde være 26 Mill. Kr. Det vil sige, at Udgiften er stigende, hvad ogsaa enhver kan sige sig selv, da Dyrtidsforanstaltningerne efterhaanden og gradvis træder i Kraft og virker ind paa disse Udgifter. Dette er ret oplysende, idet vi altsaa maa regne med omtrent 30 Mill. Kr. om Maaneden for det kommende Aar. Det vil blive omtrent 360 Mill. Kr. Det Tal kan jeg ogsaa nogenlunde komme til ad anden Vej. Jeg har regnet, at der gaar 150 Mill. Kr. til Dyrtidsforanstalt-